

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XLII. Quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PSALTERIUM.

93

At tu nunc miserere animi mala tanta ferentis,
 Qui solus miserum restituisse potes.
 Restitue ergo precor, spem redde salutis ademtæ,
 Hostibus ut possim reddere iussa meis.
 Hoc erit exemplo quod adhuc tuearis inermem,
 Si nihil insultet qui fuit ante minax.
 Quod si simplicitas meruit mea, tolle iacentem,
 Perpetuo & uultus me statue ante tuos.
 Laudibus æternos Deus Israël in annos,
 Innumeris merito concelebrandus erit.

Repetit pre-
 cationem.

Resurrectio si-
 gnificatur. Nā
 sunt indicatiua
 ista, tu tollis ia-
 centem & col-
 locabis me an-
 te faciem tuam

PSALMVS XLII.

Quemadmodum desiderat Ceruus
 ad fontes aquarum.

ARGUMENTVM.

Est precatio contra tristitiam spiritus,
 quæ tum solet oriri, cum pijs antea satis affli-
 ctis, etiam insultant impij, tanquam a Deo
 desertis, sicut Iudæi Christo in Cruce. Orat
 igitur, ut Deus faciem suam ostendat, &
 contra hanc tristitiam uerbo suo soletur, ha-
 bet autem additas suaues consolationes.

Quo desiderio Dominum suspiret, & intus
 Ardeat, hinc Cerui sumpta figura docet.
 Tristitiæ spectris tenebrosa afflictus in hora,
 Solari uerbo uiuificante cupit.

Vincen

Aptissima simi
firudine pingit
affectum suum,
Narrat enim tē
rationes, & po
rta perit libe-
rationem.

VT uagus absentes aspirat ceruus ad undas,
Ut cursu nimio languida membra leuet.

Omnibus impatiensq; iugis & uallibus errat,

Arida ut inuento pectora fonte riget:

Sic fitit hęc animus uiuum, sua gaudia, fontem,

Sic mea uiuentem mens fitit ægra Deum,

Quando crit ut ueniam & uultus ferar ante beatos,

Ante creatoris numina sancta Dei?

Quæ manant lacrimæ mihi nocteq; dieq; profusæ,

Sæpe meo fiunt lentus in ore cibus.

Dum mihi non cessant sic insultare superbi,

Nunc Deus ille tuus qui medeatur, ubi est?

Hęc mecum reputans, anima uelut exuor ipsa,

Quæ tunc in curas effluit ægra meas.

Quàm uellem ex animo, cætu comitante bonorum

Limina diuinæ læta subire domus.

Quàm cuperem lætas audire & reddere uoces,

Quæ celebri plausu carmina læta canant.

Quàm turbæ comes esse uelim festiua ferentis

Iubila, quæ soli est turba dicata Deo.

Erigit se spe
mifericordiæ
diuinæ.

Cur sic mœsta iaces anima ò mea? corda tumultu

Quid mea conturbas anxia facta nouo?

Quin potius confide Deo, namq; ille salutem

Reddet, & hoc grates nomine rursus agam.

Quàm sit nunc deiecta animi uis anxia nostri,

Omnia qui genitor conspicis, ipse uides.

Propterea memor ipse tui, tua numina uotis

Suspiro patriæ de regione meæ.

Quam

PSALTERIUM.

95

Quam rapidus multa fecundat Iordanis undā,
 Qua colles Hermon despicit exiguos.
 Vasta uorago alia ex alia uelut edita fertur,
 Murmura dum fluctus insonuere tui.
 Sed me ceu toto grassantibus aëre nymbis,
 Tempestatis agens obruit unda tuæ.
 Nulla dies pietate Dei uacat, ipsius ergo
 In laudes omni carmina nocte canam.
 illum omnes iustis precibus uenerabor in horas,
 Qui Deus est uitæ præsidiumq; meæ.
 Conquerar, ð nostræ rupes & petra salutis,
 Mi pater oblitus cur potes esse mei?
 Tristior & solito cur sum deiectior, hostis
 Dum miserum, dextram te retrahente, premit?
 Ossa penetranti ceu uulnerer intima ferro,
 Sic audita dolet auribus ista meis.
 Dum mihi non cessat male sanus dicere liuor:
 Nunc Deus ille tuæ cura salutis ubi est?
 Cur nunc deprimeris nuper generosa animi uis?
 Quæ te sic tristem deprimit anxietas?
 Perfer & obdura Domino confisus, ab illo
 iam ueniet certo reddida sine salus.
 Namq; ille est iterum grata mihi mente canendus,
 Qui Deus est uitæ præsidiumq; meæ.

Descriptio Iuda
 eæ.
 Vicissitudines
 afflictionum s

Consolatio.

PSALMVS XLIII.

Iudica me Deus & iudica causam.

ARGUMENTVM.

Est precatio plane eodem argumento cñ
 super